

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820200264
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6820200264.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Dušana Ďuriana a JUDr. Renáty Deákovej ako členov senátu, v právnej veci žalobcu O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, XXX XX F., zastúpený procesným opatrovníkom O. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/X, XXX XX F., proti žalovaným 1/ BD Group s. r. o., so sídlom Rázusova 7, 977 01 Brezno, IČO: 47 127 198, zastúpený advokátkou JUDr. Karínou Uhrínovou, so sídlom Nám. Štefana Moyzesa 4, 974 01 Banská Bystrica, 2/ Východoslovenská distribučná, a. s., so sídlom Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 36 599 361, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č. k. 8C/6/2020-88 z 11. marca 2020, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie v prvom výroku, ktorým návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, potvrdzuje.

II. Uznesenie súdu prvej inštancie v druhom výroku o nároku žalovaných na náhradu trov konania voči žalobcovi mení tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanému 1/ a žalovanému 2/ každému zvlášť náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ každému zvlášť náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia o uložení povinnosti žalovanému 1/ zabezpečiť znovu pripojenie žalobcu na dodávku elektrickej energie na vlastné náklady na odbernom mieste v byte č. XX na X. poschodí vo vchode č. X bytového domu súpisného čísla XXXX na W. ulici v F. a uložení povinnosti žalovanému 2/ zabezpečiť znovu pripojenie žalobcu na dodávku elektrickej energie okamžite po vydaní neodkladného opatrenia na označenom odbernom mieste, zamietol. Pred rozhodnutím o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa oboznámil súd prvej inštancie aj so stanoviskom žalovaného 1/ a žalovaného 2/ k predmetu konania a dospel k názoru, že na strane žalobcu neexistuje žiaden hmotnoprávny nárok, ktorému má byť neodkladným opatrením poskytnutá ochrana. Žalobca nie je vlastníkom bytu č. XX na X. poschodí na W. ulici č. XXXX/X v F., k tomuto bytu nemá ani žiaden iný vzťah oprávňujúci ho tento byt užívať. Žalobca bol vlastníkom označeného bytu, ale vlastnícke právo na základe príklepu udeleného na dobrovoľnej dražbe k tomuto bytu nadobudol žalovaný 1/, ktorý je aj v katastri nehnuteľnosti zapísaný ako vlastník bytu. Žalobca sa na Okresnom súde Revúca domáhal určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby k bytu, v ktorom býva a určenia vlastníckeho práva k tomuto bytu v konaní pod sp. zn. 4C/183/2006. Rozsudkom č. k. 4C/183/2006-404 z 12.10.2018 Okresný súd Revúca žalobu zamietol a Krajský súd v Banskej Bystrici toto rozhodnutie svojím rozsudkom z 30.10.2019 sp. zn. 15Co/49/2019 potvrdil. Žalobca v tejto veci podal 3. januára 2020 mimoriadny opravný prostriedok a ďalší 4. februára 2020, ktoré nemajú vplyv na právoplatnosť

rozsudku a podľa názoru súdu prvej inštancie v dovolacom konaní žalobca pravdepodobne neuspeje z dôvodu nedodržania procesných podmienok na vyvolanie riadneho dovolacieho konania, keď dovolanie bolo podané oneskorene a žalobca nerešpektuje povinné zastúpenie v dovolacom konaní advokátom. Ak žalobca neosvedčil nárok, ktorému má byť neodkladným opatrením poskytnutá ochrana, nie je možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podľa ustanovení § 324 a nasledujúce zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“) vyhovieť, keď podstatou neodkladného opatrenia je bezodkladná úprava pomerov strán sporu pri existencii konkrétneho nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Súd prvej inštancie dodal, že ak by aj žalobca osvedčil nárok, ktorému má byť neodkladným opatrením poskytnutá ochrana, nebolo by možné návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Vlastníkovi bytu nie je možné uložiť povinnosť zabezpečiť obyvateľom jeho bytu služby, ktoré nie sú nevyhnutné. Súd uznal, že prerušenie dodávky elektrickej energie má vplyv na komfort bývania v byte, fyzická osoba ale nemá nárok, aby kdekoľvek býva jej boli poskytované služby dodávky elektriny a aby vlastník bytu zabezpečil užívateľovi túto dodávku. Žalovanému 2/ ako prevádzkovateľovi distribučnej sústavy vôbec nie je možné uložiť povinnosť zabezpečiť pripojenie bytu na dodávku elektrickej energie. Dodávka sa totiž realizuje na základe zmluvy s dodávateľom elektriny, ktorým žalovaný 2/ nie je.

1.1 Vzhľadom na úspech žalovaných v konaní im súd podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie bolo procesnému opatrovníkovi žalobcu doručené 13.03.2020. Dňa 23.03.2020 doručil žalobca Okresnému súdu Revúca podanie označené ako odvolanie proti uzneseniu č. k. 8C/6/2020-15 (uznesenie zo dňa 14.02.2020, ktorým súd prvej inštancie uložil žalobcovi v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia zaplatiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia), zároveň protest proti uzneseniu č. k. 8C/6/2020-93 (uznesenie z 11. marca 2020, ktorým sudca zamietol sťažnosť žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č. k. 8C/6/2020-15 zo dňa 14.02.2020), ktoré podľa obsahu vyhodnotil súd prvej inštancie aj ako odvolanie proti uzneseniu č. k. 8C/6/2020-88 z 11. marca 2020 (uznesenie, ktorým bol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý), keď v tomto podaní zopakoval žalobca dôvody, pre ktoré podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a opätovne žiadal neodkladné opatrenie nariadiť a žalovanému 1/ uložiť povinnosť na vlastné náklady pripojiť žalobcu na dodávku elektrickej energie v byte č. XX na W. ulici č. XXXX/X a žalovanému 2/ uložiť povinnosť zabezpečiť znovu pripojenie žalobcu na dodávku elektrickej energie.

2.1 Po predložení veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaniach žalobcu proti uzneseniam č. k. 8C/6/2020-15 a 8C/6/2020-88 doposlal Okresný súd Revúca Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 6. apríla 2020 ďalšie podanie žalobcu z 28.03.2020 doručené Okresnému súdu Revúca osobne 31.03.2020 označené ako odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 8C/6/2020-88 vo veci nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiada žalobca zrušiť uznesenie súdu prvej inštancie a zároveň aj nariadiť neodkladné opatrenie v znení pôvodného návrhu alebo výrokom formulovaným súdom s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/8/2006, v ktorom bol vyslovený názor, že súd rozhoduje o tom, ako bude formulovaný výrok jeho rozhodnutia, návrhom žalobcu na znenie výroku rozhodnutia súd viazaný nie je.

3. Uznesenie č. k. 8C/6/2020-88 obsahovalo správne poučenie o možnosti podať proti tomuto uzneseniu odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Revúca s tým, že odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Ak súdom ustanovený zástupca žalobcu prevzal uznesenie č. k. 8C/6/2020-88 dňa 13.03.2020, lehota na podanie odvolania začala žalobcovi plynúť 14. marca 2020 a jej posledný deň pripadol na 30. marca v pondelok, ktorý bol riadnym pracovným dňom.

4. Dňa 27. marca 2020 nadobudol účinnosť zákon č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, ktorý v § 1 písm. a) upravuje, že lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premičaniu alebo zániku práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú a v § 2 ods. 1, že ustanovenia § 1 písm. a) platí aj rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní. Znamená to, že sa v danom prípade neuplatní ustanovenie § 365 ods. 3 Civilného

sporového poriadku o možnosti doplniť odvolacie dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania a že odvolací súd musí v rámci prieskumu rozhodnutia súdu prvej inštancie prihliadnúť aj na odvolanie podané žalobcom 16. deň po prevzatí uznesenia dňa 31. marca 2020.

5. Žalobca v odvolaní žiadal zmeniť uznesenie súdu prvej inštancie „z dôvodov hodných osobitného zreteľa pre pretrvávajúci celosvetový stav pandémie vírusu COVID-19“ s odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) Civilného sporového poriadku, ktoré rozviedol tak, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nezdôvodnil riadne, preto je uznesenie nepreskúmateľné. Žalobca tvrdil, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a porušenie práva na spravodlivý proces je dôsledkom arbitrárneho rozhodnutia súdu prvej inštancie bez náležitého a presvedčivého odôvodnenia. Z odôvodnenia odvolania žalobcu nie je zistiteľné, o ktorých procesných podmienkach tvrdí, že splnené neboli. Žalobca nekonkretizuje ani vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V odvolaní nie sú pomenované dôkazy, ktoré navrhol žalobca vykonať za účelom zistenia rozhodujúcich skutočností a ktoré by súd prvej inštancie opomenul vykonať. Za nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie a nesprávne právne posúdenie veci žalobca označuje záver súdu prvej inštancie, že žalobca neosvedčil nárok, ktorému má byť neodkladným opatrením poskytnutá ochrana a že žalovaným nie je možné uložiť povinnosti v súvislosti s obnovením dodávky elektrickej energie do bytu, v ktorom býva žalobca s rodinou, že žalovaný 1/ ako vlastník bytu nezneužíva svoje vlastnícke právo a nekoná v rozpore s dobrými mravmi, keď konanie o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a určenie vlastníckeho práva k bytu doposiaľ skončené nie je vzhľadom na podané dovolanie žalobcom a odpojenie bytu od elektrickej energie je zásahom do ľudskej dôstojnosti žalobcu, keď bez elektrickej energie nie je možné vykonávať základné životné potreby ako je varenie, pranie, žehlenie, uskladňovanie potravín, sledovanie médií a to v momentálnej celosvetovej situácii pandémie spôsobenej vírusom COVID-19, kedy je potrebné zabezpečovať prísnu hygienu, uskladňovať potraviny v chladničke, žehliť osobnú bielizeň, byť informovaný verejnými masovo-komunikačnými prostriedkami napojenými na elektrickú energiu a odpojenie od elektrickej energie znemožňuje pobyt v karanténe. Súd prvej inštancie rozhodnutím nevydať navrhované neodkladné opatrenie ohrozuje opatrenia vlády Slovenskej republiky a Európskej únie a porušuje medzinárodné zmluvy. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) žalobca nič neuvádza, nepíše o ďalších prostriedkoch procesnej obrany alebo prostriedkoch procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a boli by prípustné podľa § 366 C. s. p. Opakuje len dôvody návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, prečo potrebuje dodávať elektrickú energiu do bytu, v ktorom býva a prízvukuje, že je len samozrejmé, že úhradu elektrickej energie uhrádzať bude tak ako v minulosti, žalobca nereaguje na vyjadrenia žalovaného 1/ o tom, že niekoľko rokov býva v byte a využíva služby spojené s užívaním bytu na náklady žalovaného 1/, len za „ničím nepodložený názor“ označuje názor súdu prvej inštancie, že vlastníčkovi bytu nie je možné ukladať povinnosti na zabezpečenie služieb osobám, ktoré byt užívajú a to neodkladným opatrením do vyriešenia sporu. Tvrdí, že nariadeným neodkladným opatrením sa nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov a v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia nemôže vzniknúť neprimeraná ujma žalovanému 1/. Žalobca vytýka súdu prvej inštancie, že nie je oprávnený prejudikovať, či je alebo nie je predpoklad, že dovolania žalobcu vo veci sp. zn. 4C/183/2016 budú dovolacím súdom preskúmané meritorne. Za zarážajúce žalobca označil ako zákonný sudca v tomto prípade koná v neprospech občana spotrebiteľa napriek tomu, že je viazaný Ústavou Slovenskej republiky, ktorá v článku 144 prikazuje sudcom pri výkone svojej funkcie byť nezávislí a rozhodovať v súlade s ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou a zákonom. Žalobca zopakoval, že mal uzatvorenú platnú zmluvu o dodávke elektrickej energie na adrese W. XXXX/X v F., I. kód: XXZVSXXXXXXXXXXXX so žalovaným 2/. Žalovaný 2/ dňa 16.01.2020 zaslal žalobcovi oznámenie o ukončení zmluvy o pripojení, kde uviedol, že dňa 17.01.2020 zanikne zmluva o pripojení do distribučnej siete a žalobcovi nie je známe, prečo uvedená zmluva zanikla, keď svoje účty za dodávku elektrickej energie si pravidelne a včas platil. Žalovaný 2/ hrubým spôsobom porušil ústavné práva žalobcu a jeho rodiny na dôstojný život tým, že dňa 24.01.2020 pristúpil k zrušeniu odberného miesta a odpojil žalobcu od dodávky elektrickej energie bez toho, aby mal od žalobcu podpísaný konečný stav elektrického merača, čo považuje za nekalú obchodnú prax dodávateľa služieb. Žalobca uznal, že jeho požiadavka adresovaná žalovanému 2/ zabezpečiť dodávku elektrickej energie do bytu, v ktorom býva, by bola neúspešná, pretože na liste vlastníctva je ako vlastník predmetného bytu uvedený žalovaný 1/ a žalobca nedisponuje ani nájomnou zmluvou. Žalobca argumentoval, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia chráni svoje právo na obydlenie, ktoré je jeho domovom a v ktorom býva spolu so svojou chorou manželkou a chorým synom. Odpojenie od elektrickej energie zo strany žalovaných nebolo nevyhnutné a v demokratickej spoločnosti žiaduce a to

aj za stavu, že by žalobca nemal k bytu vzťah založený na zmluvnom základe. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu vo veci O. Z. verus Slovensko a vo veci „A. verus Chorvátsko“, podľa ktorých „hierarchia hodnôt v zmysle život, zdravie, obydlie a tak majetok je zrejmá“. Žalobca zdôrazňoval, že nemá inú zákonnú ochranu len požiadať súd prvej inštancie o vydanie rozhodnutia podľa § 328, § 324 a § 325 ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie v medziach odvolania žalobcu v súlade s § 379 a § 380 C. s. p. bez nariadenia pojednávania z dôvodu, že podmienky na jeho nariadenie vymedzené v § 385 ods. 1 C. s. p. splnené neboli a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie v I. výroku, ktorým bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý je potrebné ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť a II. výrok o nároku žalovaných na náhradu trov konania zmeniť podľa § 388 C. s. p. iba z formálnych dôvodov, keď súd prvej inštancie rozhodol o nároku žalovaných na náhradu trov konania voči žalobcovi nevykonateľným výrokom.

7. Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 8C/6/2020 bol len návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca nesprávne pochopil 17. bod odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie, kde je uvedené, že „týmto uznesením sa konanie končí“ (preto súd rozhodoval i o nároku strán sporu na náhradu trov konania), keď v odvolaní vo vzťahu k tomuto textu odôvodnenia argumentuje, že on má právo na riadny opravný prostriedok a to odvolanie a toto právo mu nie je možné uprieť a súd prvej inštancie nemôže odôvodňovať svoje rozhodnutie tak, že sa napadnutým uznesením konanie končí.

8. Konanie podľa Civilného sporového poriadku môže podľa § 156 začať len na návrh žalobcu doručením žaloby, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia. Aj pre konanie o neodkladnom opatrení platí ustanovenie § 216 Civilného sporového poriadku, že súd je viazaný žalobným návrhom a žalobný návrh môže prekročiť a prisúdiť viac než čoho sa strany domáhajú iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Preložené do reči zrozumiteľnej každému, to znamená, že ak žalobca podal iba návrh na nariadenie neodkladného opatrenia s vymedzeným obsahom, súd nemôže v tomto konaní rozhodovať o iných nárokoch než boli predmetom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Konanie začaté na návrh strany sporu alebo účastníka končí rozhodnutím súdu o uplatnenom nároku v prvej inštancii alebo ak strana sporu alebo účastník využije možnosť podať opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, až vydaním rozhodnutia súdu druhej inštancie. Súd prvej inštancie neodoprel žalobcovi právo na riadny opravný prostriedok, v bode 17 odôvodnenia iba zdôvodňuje, prečo rozhodol aj o nároku strán sporu na náhradu trov konania; preto, že podľa § 262 ods. 1 C. s. p. sa o nároku na náhradu trov konania rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd, musel podľa § 262 ods. 1 C. s. p. rozhodnúť o trovách konania z dôvodu, že rozhodnutím o odvolaní žalobcu bol vyčerpaný predmet odvolacieho konania.

9. To, že žalobca nesúhlasí s výrokom a odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie neznamená, že rozhodnutie nie je riadne v súlade so zákonom zdôvodnené a arbitrárne. Súd prvej inštancie nekonal v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa a v jeho postupe v konaní nie je možné vidieť žalobcom naznačovanú zaujatosť sudkyne, takáto námietka by mohla obstáť skôr zo strany žalovaných 1/ a 2/ (ktorí pochopiť úmysel súdu prvej inštancie rozhodnúť na základe riadne zisteného skutkového stavu takúto námietku nevzniesli), keď súd prvej inštancie nad rámec navrhnutých dôkazov žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (jediný dôkaz, ktorý mal súd podľa návrhu žalobcu vykonať bolo oboznámiť sa s listom žalovaného 2/ zo 16. januára 2020 a ktorý ani k návrhu priložený nebol) zisťoval skutkový stav aj z vlastnej iniciatívy. Aj keď podľa § 329 ods. 1 C. s. p. mohol súd prvej inštancie rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez výsluchu a vyjadrení strán, po doručení návrhu na Okresný súd Revúca sudkyňa vyžiadala od žalovaných vyjadrenie k návrhu a po ich obdržaní a prečítaní si vyžiadala zo spisu Okresného súdu Revúca sp. zn. 4C/183/2016 podania žalobcu doručené okresnému súdu po rozhodnutí odvolacieho súdu v tejto veci a zistila, že proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/49/2019 z 30. októbra 2019, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 4C/183/2016-404 z 12. októbra 2018 o neplatnosť dobrovoľnej dražby a určenie vlastníckeho práva k H. bytu č. XX na X. poschodí vo vchode č. X súpisného čísla XXXX na W. ulici v F. podal žalobca kasačnú sťažnosť aj dovolanie a vec sa predkladá Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o týchto opravných prostriedkoch.

10. Rozsudok Okresného súdu Revúca č. k. 4C/183/2016-404 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/49/2019 doložil do súdneho spisu žalovaný 1/ spolu s vyjadrením k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom okrem iného uviedol aj to, že v priebehu konania sp. zn. 4C/183/2016 bolo Krajským súdom v Banskej Bystrici nariadené neodkladné opatrenie dňa 08.11.2017 pod sp. zn. 15Co/221/2017, ktorým súd zakázal žalovanému 1/ vystať žalobcu z bytu č. XX na W. ulici č. XXXX/X vo vlastníctve žalovaného 1/ a to až do právoplatného skončenia veci samej vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 4C/183/2016. Vec sp. zn. 4C/183/2016 bola na Okresnom súde Revúca právoplatne ukončená dňom 03.12.2019. Po tomto dátume žalobca napriek nesúhlasu žalovaného nehnuteľnosť spolu so svojimi rodinnými príslušníkmi naďalej užíva a preto žalovaný 1/ podal na Okresný súd Revúca dňa 16.12.2019 návrh na vypratanie nehnuteľnosti a vec sa vedie pod sp. zn. 8C/40/2019. Žalovaný 1/ uviedol aj to, že žalobca obývajúci predmetnú nehnuteľnosť neplatí náklady za žiadne služby spojené s bývaním a to náklady na ústredné kúrenie, za spotrebu teplej a studenej vody, vodné a stočné, poplatok za zrážkovú vodu, za spotrebu elektrickej energie v spoločných priestoroch, za používanie výťahu a to od nadobudnutia nehnuteľnosti žalovaným 1/ v dobrovoľnej dražbe. Všetky uvedené náklady uhrádza zo svojich prostriedkov výlučne žalovaný 1/, ktorý podľa konečného vyúčtovania za rok 2017 zaplatil za dodávku služieb spotrebovaných žalobcom 1 988,17 € a za rok 2018 sumu 2 499,80 €. Ku dňu 9. februára 2020 výška bezdôvodného obohatenia žalobcom na úkor žalovaného 1/ dosiahla sumu 10 687,97 €, preto dňa 09.02.2020 podal žalovaný 1/ na Okresný súd v Banskej Bystrici v upomínacom konaní návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 10 687,97 € (vec sp. zn. 27Up/257/2020).

11. Vlastníkom bytu č. XX vo vchode č. X na W. ulici č. XXXX/X v F. podľa LV č. XXXX, katastrálne územie a obec F. na č. I. 35 spisu je žalovaný 1/ na základe osvedčenia o priebehu dobrovoľnej dražby, ktorej priebeh bol napadnutý v konaní sp. zn. 4C/183/2016.

12. Z listín tvoriacich súčasť spisu, obstaraných súdom prvej inštancie z vyjadrení strán sporu a rozhodnutí súdov súd prvej inštancie správne zistil, že žalobca nemá žiaden právny vzťah k bytu, v ktorom v súčasnosti býva a je vo vlastníctve žalovaného 1/. Nie je vlastníkom bytu, nemá so žalovaným 1/ ako vlastníkom bytu uzavretú nájomnú zmluvu a neexistuje žiaden právny dôvod, na základe ktorého sa môže žalobca v byte žalovaného 1/ zdržiavať. Predmetom tohto konania vedenom na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 8C/6/2020 a na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17Co/27/2020 nie je vystať žalobcu z bytu, o tom bude rozhodovať Okresný súd Revúca v konaní sp. zn. 8C/40/2019, preto nie sú príliehavé odkazy žalobcu na rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Z. verus Slovenská republika (č. 7205/02, 9. október 2007) a A. verus Chorvátsko (č. 3572/06, 1. marec 2010), ktoré sa týkajú ingerencie súdnej moci pri nútenom výkone súkromného práva vo vzťahu k obydliu, ktoré požíva osobitnú ochranu a preto sa pri zásahu do práva na rešpektovania obydlia podľa článku 8 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd v znení dodatkových protokolov vyžaduje skúmanie primeranosti, čo sa rovná „nevyhnutnosti opatrenia demokratickej spoločnosti“.

13. Podľa § 325 ods. 1 C. s. p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Neodkladné opatrenie je procesným inštitútom Civilného sporového poriadku, pre ktorý je charakteristický jeho ochranný účel. Aby úprava pomerov strán sporu bola vyhodnotená ako „bezodkladná“, musí byť splnený predpoklad naliehavej a nevyhnutnej potreby úpravy pomerov. Zhodne so súdom prvej inštancie odvolací súd uznáva, že obývanie bytu bez dodávky elektrickej energie sťažuje žalobcovi a osobám s ním bývajúcim v tomto byte život, nestalo sa tak však z dôvodu konania žalovaného 1/ v rozpore s dobrými mravmi a zneužitia vlastníckeho práva, ako to tvrdí žalobca, ale je dôsledkom konania žalobcu alebo skôr jeho otca O. M., nar. XX.XX.XXXX, ktorý pri vylúčení dňa 03.03.2020 pred súdom prvej inštancie tvrdil a preukazoval, že žalobca nemôže uplatňovať svoje práva pred súdom z dôvodu, že berie lieky na duševnú poruchu a nie je spôsobilý samostatne konať pred súdom, napriek tomu neuvažuje o začatí konania o obmedzení spôsobilosti na právne úkony žalobcu. Z popisu spôsobu konania žalobcu pred súdmi ustanoveným opatrovníkom je zrejmé, že žalobca sa nerozhoduje sám, ale pod vplyvom otca, ktorý sa aj bez rozhodnutia súdu pasuje do funkcie opatrovníka syna. Žalobca nepopiera, že služby spojené s užívaním bytu od udelenia príklepu na dražbe nehnuteľnosti žalovanému 1/ využíval a náklady za tieto služby neuhrádzal, nevyvracia tvrdenie žalovaného 1/ o dlhu na službách vo výške uplatnenej v upomínacom konaní k februáru 2020 presahujúcej už 10 000,- €. Kým bolo vlastnícke

právo k bytu sporné, aj napriek neochote žalobcu prispievať žalovanému 1/ na úhradu nákladov za služby spojené s užívaním bytu poskytol súd žalobcovi a jeho rodine ochranu tým, že neodkladným opatrením z 08.11.2017 sp. zn. 15Co/221/2017 zakázal žalovanému 1/ vystať žalobcu z nehnuteľnosti až do právoplatného skončenia veci samej vo veci neplatnosti dobrovoľnej dražby a určenia vlastníckeho práva a hoci žalobca vedel, že úprava pomerov medzi ním a žalovaným 1/ je len dočasná, nezabezpečil si napríklad úhradou nákladov vynaložených žalovaným 1/ na zabezpečenie služieb pre žalobcu právo zotrvať v byte žalovaného 1/, iba sa ďalej dožaduje práva zostať v tomto byte a zaväzovať žalovaného 1/ k poskytovaniu ďalšej služby a to dodávky elektrickej energie. Z rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 4C/183/2016-404 vyplýva, že si žalobca ako vlastník bytu pred jeho vydražením žalovaným 1/ neplnil svoje povinnosti ani voči Stavebnému bytovému družstvu Revúca platiť mesačné predpisy za služby spojené s užívaním bytu a práve to, že už ostatní vlastníci bytov v bytovom dome odmietli dotovať žalobcu platbami za služby žalobcom odoberané, bolo dôvodom na výkon zákonného záložného práva podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Žalobca v každom konaní zdôrazňuje svoje práva spotrebiteľa, na ochranu ľudskej dôstojnosti, ochranu osobnosti, akcentuje, že právo na obydlie má prednosť pred právom vlastníť majetok, opomína však plniť si svoje povinnosti vo vzťahu k iným, aby mohol svoje práva využívať. Tieto skutočnosti zohľadnil odvolací súd v rámci vlastného testu proporcionality vo vzťahu k právam žalobcu ako neoprávneného držiteľa bytu žalovaného 1/ a vlastníckeho práva žalovaného 1/, ktorý od júna 2016, kedy sa stal vlastníkom bytu, nemôže predmet svojho vlastníctva v súlade s § 123 Občianskeho zákonníka držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Po vyhodnotení všetkých skutočností vyplývajúcich zo súdneho spisu dospel odvolací súd k názoru, že súd prvej inštancie správne posúdil vec, keď návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanému 1/ nevyhovet s odôvodnením, že žalobca neosvedčil žiaden nárok podľa hmotného práva oprávňujúci ho bývať v byte žalovaného 1/ a žiadať od žalovaného 1/, aby bývanie v tomto byte bolo komfortné vo všetkých smeroch. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva žalovanému 1/ povinnosť zabezpečiť žalobcovi dodávku elektrickej energie do bytu, v ktorom býva neoprávnené. Nie je možné súhlasiť s výrokom žalobcu v odvolaní, že „neodkladným opatrením sa nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov a v dôsledku nariadeného neodkladného opatrenia nemôže vzniknúť neprimeraná ujma žalovanému 1/, keď sa žalobca a členovia jeho rodiny na úkor žalobcu niekoľko rokov obohacujú a navrhovaným súdnym rozhodnutím by sa tento stav predlžoval a legalizoval. Pokiaľ odvolací súd uvádza, že žalobca býva v byte žalovaného 1/ bez právneho dôvodu, vychádza z právoplatných rozsudkov Okresného súdu Revúca a Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 4C/183/2016.

15. Súd prvej inštancie správne zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanému 2/ ako prevádzkovateľovi distribučnej sústavy, ktorý iba pripája zariadenie žiadateľa o pripojenie do distribučnej sústavy na základe uzavretej zmluvy potrebnej na distribúciu a dodávku elektriny do odberného miesta. Bez žiadosti vlastníka bytu alebo inej oprávnenej osoby so súhlasom vlastníka bytu prevádzkovateľ distribučnej sústavy zariadenie do distribučnej sústavy za účelom odberu elektrickej energie pripojiť nemôže. Žalovanému 2/ vecná pasívna legitímácia v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nesvedčila.

16. Povinnosť strane sporu nahradiť trovy konania protistrane môže uložiť len sudca. Súd prvej inštancie opomenul v druhom výroku svojho rozhodnutia uložiť žalobcovi povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy konania, z tohto dôvodu odvolací súd podľa § 388 C. s. p. zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, aby výrok o nároku žalovaných na náhradu trov konania voči žalobcovi bol vykonateľný [(porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 222/2016 z 23. marca 2017, v ktorom dovolací súd uviedol, že „považuje za potrebné poznamenať, že nepovažuje za správnu takú interpretáciu ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p., podľa ktorej má aplikácii tohto ustanovenia zodpovedať výrok rozhodnutia o trovách konania vyslovujúci, že strana sporu má nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť totiž vykonateľné (§ 232 ods. 1 C. s. p.). Podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhoduje súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, už len o výške náhrady trov konania a v prípade zastúpenia advokátom aj o prijímateľovi tejto náhrady. To znamená, že súd prvej inštancie v rozhodnutí podľa § 262 ods. 2 C. s. p. nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. Ak by napriek tomu tak rozhodol, prekročil by zákonné zmocnenie vyplývajúce z § 262 ods. 2 C. s. p., čím by zároveň nerespektoval čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a porušil

by tak princíp legality ako jeden zo základných princípov právneho štátu. Neprípustnosť takého postupu nevyhnutne znamená, že o tom, kto a komu má povinnosť zaplatiť náhradu trov konania (ak prichádza do úvahy priznanie ich náhrady), musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. Tomu musí zodpovedať aj formulácia výroku o trovách konania, t. j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti)].

17. S poukazom už aj na bod 8 odôvodnenia tohto rozhodnutia odvolací súd zdôvodňuje rozhodnutie o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Žalovaní 1/ a 2/ uspeli v odvolacom konaní v plnom rozsahu, z tohto dôvodu im patrí voči neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).